17/11/2026

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Ο ιερός τόπος της Αγίας Γης επιζητεί την ειρήνη

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Ο ιερός τόπος στον οποίο ζουν Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί και Εβραίοι, δηλαδή η Αγία Γη, επιζητεί την ειρήνη τόνισε από την Λύδδα ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ο οποίος προεξήρχε της πανηγύρεως της ανακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου του Τροπαιοφόρου καθώς και της ανάμνησης των Εγκαινίων του Ιερού Ναού που είναι αφιερωμένος στον Άγιο στην πόλη αυτή, εντός του οποίου βρίσκεται ο τάφος του.

Με τον Προκαθήμενο της Σιωνίτιδος Εκκλησίας συλλειτούργησαν ο Σεβ.

Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος **κ. Μακάριος**, οι Σεβ. Αρχιεπίσκοποι Ιόππης **κ. Δαμασκηνός** και Κωνσταντίνης **κ. Αρίσταρχος,** Αγιοταφίτες ιερομόναχοι και ιερείς της περιοχής.

Κατά την ομιλία του στο κοινωνικό ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και το μαρτύριο του Αγίου Γεωργίου τονίζοντας ότι έζησε σε μία εποχή κατά την οποία κυριαρχούσε η θρησκεία των ειδώλων την οποία και καταπολέμησε αναδεικνύοντας το φως της αλήθειας, το Ευαγγέλιο του Χριστού.

Την θεία Λειτουργία παρακολούθησαν και αντιπρόσωποι κρατών, όπως η Πρέσβης της Ελλάδος στο Τελ-Αβίβ κ. Μαρία Σολωμού, Στρατιωτικοί Αντιπρόσωποι της Ελληνικής Πρεσβείας, η αντιπρόσωπος της Πρεσβείας της Ρωσίας, οι διπλωματικοί εκπρόσωποι του κράτους της Ρουμανίας και της Γεωργίας, η Πρέσβης της Αλβανίας στο Ισραήλ κ. Meri Kumbe, ως επίσης και εκπρόσωποι του Σώματος των Προσκόπων της Λύδδας.

Ακολούθησε δεξίωση στο Ηγουμενείο κατά την οποία ο Μακαριώτατος κ.κ. Θεόφιλος προσφώνησε τους παρισταμένους αναφερόμενος στον Άγιο Γεώργιο ο οποίος, όπως χαρακτηριστικά είπε: *“ἐγένετο γεωργός, τοὐτέστιν ἐργάτης λόγῳ καί ἔργῳ τῆς ἱερᾶς καί ἐξ ἀποκαλύψεως ἱστορίας καὶ δή τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ φωτός, τῆς ἀληθείας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀγάπης, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.Ἰωάννου: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4:16)”.*

Με αφορμή τον βίο και το μαρτύριο του Αγίου Γεωργίου, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κάλεσε να αναλογισθούν ποια είναι η αποστολή τους, όχι μόνο ως εκπροσώπων Κοινοτήτων και θεσμών, αλλά και ως προσώπων που φέρουν την ατομική ευθύνη.

“Τοῦτο λέγομεν, διότι ὁ ἅγιος οὗτος τόπος, ἡ Ἁγία δηλονότι γῆ, ἐπί τῆς ὁποίας Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί καί Ἑβραῖοι ζῶμεν καί ἐσμέν ἐπιζητεῖ τήν εἰρήνην, τήν συνδιαλλαγήν καί τήν ἐν Θεῷ συνύπαρξιν. μετ’ ἀλληλοσεβασμοῦ (Πρβλ. Ρωμ. 8:22). Παρακαλέσωμεν τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ Γεώργιον τόν μεγαλομάρτυρα, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ χαρίσηται ἡμῖν ὁ Θεός τήν εἰήνην αὐτοῦ. Εἴθε, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ Θαυματουργοῦ, νὰ ἀγαπῶμεν πάντοτε τὸν πλησίον ἡμῶν «ὡς ἑαυτόν» (Πρβλ. Ματθ. 22:39)”, ευχήθηκε.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Αρχιγραμματείας για την εορτή:

Τὴν Δευτέραν, 3ην/16ην Νοεμβρίου 2026, ἑωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τὴν πόλιν Λύδδαν.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ἀναμιμνήσκεται ὅτι ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἦτο Καππαδόκης ἐκ Πατρὸς καὶ Παλαιστίνιος ἐκ μητρὸς καὶ ὑπηρέτει εἰς τὸν Ρωμαϊκὸν στρατόν. Διά νά λάβῃ ἀνωτέρας στρατιωτικὰς διακρίσεις ἦλθεν εἰς Ρώμην. Εἰς τὴν Ρώμην εὑρέθη ἀντιμέτωπος μέ τὰς σφοδρὰς κατά τῶν Χριστιανῶν διώξεις καὶ ὡμολόγησεν τὸν Χριστόν. Διὰ τοῦτο συνελήφθη, ἐφυλακίσθη καὶ ὑποβληθεὶς εἰς βασανιστήρια ἐτελειώθη μαρτυρικῶς. Πρὸ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀφῆκεν ὑποθήκην εἰς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ νά μεταφέρῃ τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ Λύδδαν, ἔνθα καὶ ἐνεταφιάσθη. Ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ὅτε ἔλαμψεν ἡ εὐσέβεια ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου βασιλέως Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνηγέρθη

παμμεγέθης μεγαλοπρεπὴς Ναὸς, ὁ ὁποῖος διατηρεῖται ἕως τῆς σήμερον ὡς προσκυνηματικός Ναὸς τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον ἔλαβε χώραν Ἑσπερινὸς ἀφ' ἑσπέρας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καὶ θεία Λειτουργία τὴν πρωΐαν ,προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καὶ ἱερέων τῆς περιοχῆς καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου μετὰ ἀπὸ λαμπρὰν ὑποδοχὴν ὑπό τῶν Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, τῶν Ἱερέων, τῶν Ἐπιτρόπων, τῶν τοπικῶν τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων τῆς Λύδδης, ψαλλούσης τῆς χορῳδίας τῆς Κοινότητος Λύδδης μετ' ἀθρόου λαοῦ προσκυνοῦντος τὸν τάφον αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, ὡς ψάλλει ἡ Ἐκκλησία: «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ἐξεφώνησε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν»,

ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς εἰς τήν ἱστορικήν καί ἁγιογραφικήν πόλιν ὑμῶν Λύδδαν, τήν γνωστήν καί ὡς Γεωργιούπολιν, ἵνα ἑορτάσωμεν τά Ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοὐτέστιν τήν κατάθεσιν τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυς Γεώργιος, γόνος πλουσίων καί εὐγενῶν γονέων, καταγομένων τοῦ μέν Πατρός αὐτοῦ ἐκ Καππαδοκίας, τῆς δέ μητρός ἐκ Παλαιστίνης, ἦτο Χριτιανός καί ὑπηρέτει ὡς ἀξιωματικός εἰς τάς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἐπί αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ, (284-305).

Τόν μαρτυρικόν αὐτοῦ θάνατον κατά τόν συναξαριστήν ὑπέστη ὁ ἔνδοξος Γεώργιος ἐν τῇ πόλει Ρώμῃ, ἔνθα μετηνέχθησαν τά λείψανα αὐτοῦ εἰς τήν πόλιν τῆς Λύδδης, ἔνθα ἀνηγέρθη ὁ φερώνυμος αὐτοῦ Ναός, ἐπί τοῦ ὁποίου καί κατετέθησαν τά ἱερά καί εὐωδιάζοντα αὐτοῦ λείψανα. Ἔκτοτε ἡ τιμή τοῦ ἁγίου Τροπαιοφόρου Γεωργίου ἐπεξετάθη εἰς ἅπασαν τήν Οἰκουμένην, διό και μέχρι σήμερον ὁ μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θεωρεῖται ὁ προστάτης πολλῶν ἐθνῶν καί κρατῶν.

Ὁ θεσπέσιος Γεώργιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τῶν ἁγίων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτος ἐδείκνυε ὑπερβάλλοντα ζῆλον ὑπέρ τῆς Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τόν πόθον δέ αὐτοῦ ὁ γενναῖος ἐν μάρτυσιν Γεώργιος διετράνωνε καί διά τοῦ κηρύγματος τῆς ἀληθείας, τοὐτέστιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ τοῦ παραγγείλαντος τοῖς μαθηταῖς καί ἀποστόλοις Αὐτοῦ: «Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει», (Μάρκ. 16,15).

Τό Εὐαγγέλιον, τοὐτέστιν τήν Χριστιανικήν αὐτοῦ πίστιν ἐκήρυξεν ὁ ἀξιοθαύμαστος Γεώργιος ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί τῆς Ρωμαϊκῆς Βουλῆς, ὡς λέγει ὁ βιογράφος αὐτοῦ «Λαμπρῶς οὖν τόν Χριστόν Θεόν τε καί Θεοῦ Υἱόν ἀνακηρύξας, παρρησιάζεται τήν εὐσέβειαν», τοὐτέστιν τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τό μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας.

Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ καί τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου λέγοντος «ἔν γάρ ἐστι τῶν ἀμηχάνων (=τῶν ἀδυνάτων) ἤ μαρτυρῆσαι γενναίως ἤ κηρύξαι σπουδαίως... ἐάν μή Πνεύματος Ἁγίου δύναμις νευρώσῃ τόν τόνον τοῦ μάρτυρος, ἄλλως γάρ οὐ δύνανται μάρτυρες εἶναι. Μάρτυρα δέ λέγω νῦν οὐ μόνον τόν διά παθῶν τελειούμενον, ἀλλά καί τόν τῷ λόγῳ μαρτυροῦντα τῆς χάριτος, πᾶς γάρ κῆρυξ ἀληθείας, μάρτυς ἐστί Θεοῦ».

Ἐνταῦθα προσφανῶς ὁ Ἱερός Πατήρ ἡμῶν Χρυσόστομος ἔχει κατά νοῦν τό πρότυπον τῶν μεγαλομαρτύρων Στέφανον τόν Πρωτομάρτυρα, ὁ ὁποῖος «πλήρης πίστεως καί δυνάμεως ὤν, ἐποίει τέρατα καί σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ... καί οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καί τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει»· (Πρβλ. Πράξ. 6, 8-10). «ὑπάρχων δέ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τόν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ καί Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ», (Πράξ. 7,55).

Ἑρμηνεύων ὁ πολύς Ὠριγένης τό λόγιον τῆς Γραφῆς: «Καί εἶπε Κύριος ὁ Θεός προς Κάϊν. Τί πεποίηκας; Φωνή αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς» (Γεν. 4,10) λέγει: «Τό γάρ φωνή αἵματος νομίσωμεν λέγεσθαι καί περί ἑκάστου τῶν μαρτύρων, ὧν ἡ φωνή τοῦ αἵματος βοᾷ πρός τόν Θεόν». Περί δέ τοῦ ψαλμικοῦ λογίου «ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι» (Ψαλμ. 115,4) λέγει «σωτηρίου ποτήριον, ὁ τῶν μαρτύρων ἐστί θάνατος». Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐποίησε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῷ χωρίῳ λεγομένῳ Γεθσημανῇ προσευχόμενος καί λέγων: «Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τό ποτήριον τοῦτο,· πλήν οὐχ ὡς ἐγώ θέλω ἀλλ΄ ὡς σύ» (Πρβλ. Ματθ. 26, 36-39).

Τό μεγαλεῖον τῆς προσωπικότητος τοῦ ἁοιδίμου Γεωργίου ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι οὗτος ἐπέτυχε τήν διά θανάτου τελείωσιν αὐτοῦ, οὐχί μόνον διά τῶν παθῶν, τοὐτέστιν τῶν βασανιστηρίων τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, ἀλλά καί διά τῆς χάριτος τοῦ λόγου, δηλαδή τοῦ κυρύγματος καί τοῦ ἔργου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἀθλοφόρος Γεώργιος ἀνεδείχθη ἐλευθερωτής τῶν αἰχμαλώτων, τῶν διακινδυνευόντων ἡ βοήθεια, τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής καί ὁ ἰατρός τῶν ἀσθενούντων. Διό καί ὁ ὑμνῳδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Ράβδῳ λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς

τούτων λύμης, Χριστῷ μελῳδούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὁ ἔνθεος Γεώργιος ζῶν καί δρῶν κατά τήν ἐποχήν τῆς ἐξάρσεως τῆς εἰδωλολατρείας συνέβαλε τά μέγιστα εἰς τήν καταπολέμησιν αὐτῆς ἀκούων τοῦ παραγγέλματος τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας ὡς καί τάς θυσίας αὐτῶν ... ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι». Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ εἰδωλολατρεία δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπό την λατρείαν τῶν δαιμόνων, ὡς τοῦτο καταγγέλλει καί ὁ ψαλμῳδός λέγων: « τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται, ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται, χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς», (Ψαλμ. 113, 12-16).

Ὁ Θεός δέ, τόν Ὁποῖον ὁ παμμάκαρ Γεώργιος εὐηγγελίζετο καί ὑπέρ τοῦ ὁποίου τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἐμαρτύρησεν εἶναι ὁ Θεός τῆς ἀληθείας τῆς ζωῆς καί τοῦ φωτός.

«Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μη περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ᾽ ἕξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Ἡμεῖς οἱ τιμῶντες σήμερον τά τίμια καί εὐωδιάζοντα αὐτοῦ λείψανα, τά κατατεθέντα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ βοήσωμεν λέγοντες: «Τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας Μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε Ἀθλοφόρε· ὅθεν στέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου». ...

ὯΙ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά».

Τὴν θείαν Λειτουργίαν παρηκολούθησαν καὶ ἀντιπρόσωποι κρατῶν, ὡς ἡ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Τέλ-Ἀβίβ κ. Μαρία Σολωμοῦ, Στρατιωτικοί Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἡ ἀντιπρόσωπος τῆς Πρεσβείας τῆς Ρωσίας, οἱ διπλωματικοί ἐκπρόσωποι τοῦ κράτους τῆς Ρουμανίας καί τῆς Γεωργίας, ἡ Πρέσβυς τῆς Ἀλβανίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Meri Kumbe, ὡς ἐπίσης καί ἐκπρόσωποι τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων τῆς Λύδδης.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον, ὅπου ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε καὶ πάλιν ὡς ἔπεται:

«Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν ..., ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ,... κατά χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ... τοῦ καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν», παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ.

Σεβασμιώτατοι,

Θεοφιλέστατοι,

Ἐξοχώτατα μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος,

Φίλτατα μέλη τῶν ἑτέρων Ἐκκλησιῶν καί Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων,

Ἀξιότιμα μέλη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες ἀδελφαί καὶ ἀδελφοί,

Σήμερον, Χάριτι Θεοῦ, ἑορτάζομεν τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ φυλάσσεται ὁ τάφος αὐτοῦ, ὅστις συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐξ ὅλων τῶν Κοινοτήτων. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἀνεδείχθη κῆρυξ, ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν Ἐθνῶν, ἤτοι τῶν εἰδωλολατρῶν, κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ θαυμαστός Γεώργιος ἐγένετο γεωργός, τοὐτέστιν ἐργάτης λόγῳ καί ἔργῳ τῆς ἱερᾶς καί ἐξ ἀποκαλύψεως ἱστορίας καὶ δή τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ φωτός, τῆς ἀληθείας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀγάπης, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.Ἰωάννου: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4:16). Καὶ σπουδαιότερον: «Ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν;» (Α΄ Ἰω. 4:20Τοῦ δέ θείου Παύλου λέγοντος: «ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωή ἡμῶν· ἀπεθάνετε γάρ καί ἡ ζωή ὑμῶν κέκρυπται σύν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» (Πρβλ. Κολ. 3, 1-4). «τῷ καταργήσαντι μέν τόν θάνατον, φωτίσαντι δέ ζωήν καί ἀφθαρσίαν διά τοῦ Εὐαγγελίου» (Πρβλ. Β' Τιμ. 1,10).

«μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, ... καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν.» (Β΄ Τιμ. 1:8, 10-11).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συμβουλεύει ἡμᾶς ἐπίσης: «Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ· 4 ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.» (Κολ. 3:1-4).

Καὶ τέλος, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου» (Β΄ Τιμ. 1:10).

Τὰ χωρία ταῦτα τῆς Ἁγίας Γραφῆς συνοψίζουν ἀκριβῶς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅστις συνέβαλεν τά μέγιστα εἰς βαθμιαίαν κατάργησιν τῆς παλαιᾶς θρησκείας τῶν εἰδώλων καὶ τοῦ σκότους. Ἀγάπη, γῶς, ἀλήθεια, ζωή ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ζωή, θάνατος καί ἀφθαρσία εἶναι τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ ἐνδόξου Γεωργίου.

Τό κήρυγμα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου δὲν ἦτο προσωπική αὐτοῦ ἐπίνοια/ ἐπινόησις οὔτε θεώρησις /διαλόγισμός ἀλλ΄ἀποκάλυψις φώτισις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τῆς μελέτης τῶν Ἁγίων Γραφῶν. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος εἶχε κατανοήσει τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, «γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰω. 8:32), καὶ ἐγνώριζε τὴν δύναμιν τῶν λόγων, «χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα» (Ψαλμ. 118:66), ὡς ἀναφωνεῖ ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ.

Ἰδοὺ, ἀγαπητοί μου, διὰ τί ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔλαβε τήν προσωνυμίαν τοῦ Μεγαλομάρτυρος. Ἰδού διά τί ἡ φήμη αὐτοῦ διεδόθη τά πέρατα τῆς Οἰκουμένης καί ἀπολαμβάνει τοῦ σεβασμοῦ πολλῶν ἐθνῶν κάι λαῶν, ἰδιαιτέρως δέ ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν.

Ἕνεκα τῆς πιστότητος αὐτοῦ πρὸς τὴν ἱερὰν ταύτην διδασκαλίαν, τὸ κήρυγμα τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τῆς γνώσεως θείων ἀληθειῶν μᾶς καλοῦν νὰ ἀναλογισθῶμεν τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν, οὐ μόνον ὡς ἐκπροσώπων τῶν ἀντιστοίχων Κοινοτήτων καὶ θεσμῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς προσώπων φερόντων ἀτομικὴν εὐθύνην.

Τοῦτο λέγομεν, διότι ὁ ἅγιος οὗτος τόπος, ἡ Ἁγία δηλονότι γῆ, ἐπί τῆς ὁποίας Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί καί Ἑβραῖοι ζῶμεν καί ἐσμέν ἐπιζητεῖ τήν εἰρήνην, τήν συνδιαλλαγήν καί τήν ἐν Θεῷ συνύπαρξιν. μετ' ἀλληλοσεβασμοῦ (Πρβλ. Ρωμ. 8:22).

Παρακαλέσωμεν τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ Γεώργιον τόν μεγαλομάρτυρα, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ χαρίσηται ἡμῖν ὁ Θεός τήν εἰήνην αὐτοῦ. Εἴθε, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ Θαυματουργοῦ, νὰ ἀγαπῶμεν πάντοτε τὸν πλησίον ἡμῶν «ὡς ἑαυτόν» (Πρβλ. Ματθ. 22:39).

Αἰτούμεθα πολλὰ τά ἔτη τῆς ἀδιαλείπτου εὐλογίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ ἁγίου τούτου τόπου καὶ ἐπὶ τῆς Κοινότητος ταύτης. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τοῦ καλῶς διακονοῦντος τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Διονυσίου καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως. Τὴν τράπεζαν ἐπίσης ἐτίμησεν ὁ Ἰσραηλινός Δήμαρχος τῆς Λύδδης κ. Yair Revivo, οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν Προσκόπων τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Ο ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

